

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

РЕКА

chitanka.info

*Нежният септември загрубя —
сее скрежът белия си бяг
в тежката от жълта скръб върба —
вкопчана на хлъзгавия бряг.*

*Чуй наоколо и само виж —
облакът на гръб с небе върви
и перчем необуздан и риж
мята в прегорелите тревни.*

*И с очи, засенчени сега,
хвърля блясъци
от глух гърмеж
в рехавите храсти на брега,
сведени над тих водовъртеж.*

*И ще чуем ли отново тук
осезателното време как
идва с ненадеен остър звук
в смръзнатия зной
на сух клонак?*

*Но от синкавия хладен вир,
отразил бездънния пейзаж,
като ехо от забравен мир
плуват сенки от живота наш.*

*И политат риби без криле —
сини пуканки от кислород
сеят с трескавите си хриле
посред мъката на глух живот.*

*По течение на есенна река
образи се стапят, идва студ
да ни сгази с розови крака*

и да чуем глас — насън дочут.

Тук, от болката

на скършен клон

слиза с ехо нашата любов —

онемяла в онзи луд сезон

подир бомбения риболов.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.